DZIENNIK URZĘDOWY

POWIATU MIECHOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 8 Miechów, dnia 5. sierpnia 1917.

TREŚĆ: (105—115). 105. Rozporządzenie c. i k. Jeneral-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 22. czerwca 1917, Dz. rozp. Nr. 57 dotyczące zużytkowania zbiorów rolnych. — 106. Rozporządzenie c. i k. Jeneral-Gubernatora wojskowego z dnia 23. czerwca 1917 Dz. rozp. Nr. 58 dotyczące Krajowej Rady gospodarczej. — 107. Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 13. lipca 1917 dotyczące zajęcia siana. — 108. Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 13. lipca 1917 W. S. N. 77172/17 dotyczące zajęcia prosa, hreczki, strączkowych i innych nasion. — 109. Zarządzenie wykonawcze c. i k. Jeneral-Gubernatora wojskowego z dnia 25. lipca 1917 W. S. N. 78600/17 dotyczące obrotu zbożem i przetworami młynarskimi. — 110. Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 21. lipca 1917 W. S. N. 77762 dotyczące zajęcia nasion roślin oleistych. — 111. Przepustki graniczne dla miasta Miechowa. — 112. Zwalczanie pijaństwa. — 113. Przyjmowanie krajowców do żandarmeryi w okupowanym obszarze Polski. - 114. Kary. — 115. Kurs rubla.
Część nieurzędowa.

105.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 22-go czerwca 1917 r., Dziennik rozp. Nr. 57,

dotyczące zużytkowania zbiorów rolnych.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

Artykuł I.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z dnia 11-go czerwca 1916 r., Nr. 61 Dz. rozp., dotyczące zużytkowania zbiorów rolnych, stosuje się także do zbiorów roku 1917.

Zakaz ryczałtowego kupna zbiorów roku 1916, jakoteż kupna spodziewanych zbiorów tegoż roku (§ 1. rozporządzenia z dnia 11-go czerwca 1916 r.), odnosi się zatem również do zbiorów roku 1917.

Zgłoszenie w sprawie rozmiarów uprawionej powierzchni roli oraz płodów rolnych na niej zasianych (§ 2. rozporządzenia z dnia 11-go czerwca 1916 r.), winno odnośnie do płodów, przeznaczonych do zbioru w roku 1917, nastąpić przed 25-tym czerwca 1917 r.

Artykuł II.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

106.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubeonatora wojskowego z dnia 23-go czerwca 1917 r., Dziennik rozp. Nr. 58,

dotyczące Krajowej Rady gospodarczej.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Do-

wództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

Artykuł I.

Skład Krajowej Rady gospodarczej.

Przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem w Lublinie ustanawia się Krajową Radę gospodarczą. Krajowa Rada gospodarcza składa się z 23-ch członków, delegownych przez poniżej wymienione instytucye, a mianowicie:

1. Związek Ziemian w Lublinie . . 4-ch członków
2. Związek Kółek rolniczych . . . . 4-ch członków
3. Główny Komitet ratunkowy (wśród nich 1 przedstawiciel przemysłu młynarskiego . . . . 3-ch członków
4. Związek Towarzystw spożywczych w Lublinie . . . . 2-ch członków
5. Rada związków zawodowych w Lublinie . . . . 1-go członka
6. Organizacya robotnicza w Dąbrowie 1-go członka
7. Towarzystwo Przemysłowców w Lublinie . . . . 1-go członka
8. Polska Centrala rolnicza . . . . 1-go członka
9. Prezydyum miasta Lublina . . . 1-go członka
10. Prezydyum miasta Kielc . . . . 1-go członka
11. Prezydyum miasta Radomia . . . 1-go członka
12. Prezydyum miasta Piotrkowa . . 1-go członka
13. Prezydyum miasta Dąbrowy . . . 1-go członka
14. Polska Centrala handlowa w Radomiu . . . . 1-go członka

Każda korporacya wyznacza dla każdego delegowanego przez nią członka 1-go zastępcę. Zastępcę powołuje się do pełnienia czynności w razie nieobecności członka, którego zastępuje.

Krajowa Rada gospodarcza wybiera z pośród siebie przewodniczącego i jego zastępcę; wybór podlega zatwierdzeniu Jeneral-Gubernatora wojskowego.

Jeneral-Gubernator wojskowy deleguje do Krajowej Rady gospodarczej dwóch komisarzy rządowych.

Artykuł II.

Uchwały Krajowej Rady gospodarczej.

Dla prawomocności uchwał Krajowej Rady gospodarczej niezbędna jest obecność najmniej 14-tu członków. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równej ilości głosów, rozstrzyga głos przewodnicązcego.

Krajowa Rada gospodarcza uchwali dla siebie regulamin, który podlega zatwierdzeniu Jeneral-Gubernatora wojskowego.

Komisarze rządowi mają prawo zawiesić wykonanie każdej uchwały do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez Jeneral-Gubernatora wojskowego.

Artykuł III.

Ogólny zakres działania Krajowej Rady gospodarczej.

Krajowa Rada gospodarcza jest powołana do:

1. Przedstawiania Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu wniosków z własnej inicyatywy w sprawach, mających na celu popieranie produkcyi rolniczej i zużytkowania jej płodów.

2. Wspieranie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego radą w sprawach, dotyczących produkcyi rolniczej.

3. Wykonywanie zarządzeń w sprawach produkcyi rolniczej przez kierownictwo i nadzór tych organów, którym powierzono ściąganie i rozdział płodów rolnych.

Zakres działania Rady gospodarczej obejmuje również przemysł rolniczy a w szczególności cukrownie, gorzelnie, browary, fabryki cykoryi, krochmalnie, drożdżownie i syropiarnie.

Artykuł IV.

Zakres działania Krajowej Rady gospodarczej w sprawach ustawodawczych.

Uchwały Krajowej Rady gospodarczej tworzą podstawę rozporządzeń Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w sprawach zaopatrzenia w środki żywnościowe, a zwłaszcza:

1. Przy ustaleniu stopnia przemiału i przy uregulowaniu obrotu mlewem.

2. Przy statystycznem badaniu przestrzeni zasiewów i zbiorów.

3. Przy ustaleniu ilości oraz terminów odstawy płodów rolnych.

4. Przy wszystkich zarządzeniach, dotyczących przemysłu rolniczego (artykuł III, ustęp końcowy).

Zarządzenia prawne, dotyczące ustalenia cen produktów rolniczych, własnych potrzeb producentów oraz ilości środków żywnościowych, przypadających dziennie na osobę — będą wydawane tylko po wysłuchaniu Krajowej Rady gospodarczej.

Artykuł V.

Zakres działania Krajowej Rady gospodarczej w sprawach administracyjnych.

Uchwały Krajowej Rady gospodarczej posiadają odnośnie do wykonywania obowiązujących przepisów, niezależnie od ustawowego nadzoru (Art. II, ustęp 3), moc obowiązującą w sprawach:

1. Obrotu mlewa.
2. Aprowidowania ludności.

3. Nadzoru nad całkowitym obrotem płodami rolnymi a zwłaszcza śledzenia za wypadkami zakazanego handlu przemytnictwa.

4. W sprawach, które od wypadku do wypadku przekaże Krajowej Radzie gospodarczej Jenerał-Gubernator wojskowy.

Artykuł VI.

Wydział wykonawczy.

Organem wykonawczym Krajowej Rady gospodarczej ustanawia się Wydział wykonawczy. Wydział wykonawczy składa się z 8-miu członków. Przewodniczący Krajowej Rady gospodarczej jest członkiem i przewodniczącym Wydziału wykonawczego. Trzech dalszych członków wybiera Krajowa Rada gospodarcza z pośród siebie; 4-ech deleguje Jenerał-Gubernator wojskowy, z pośród których dwaj sprawują funkcye Komisarzy rządowych i są uprawnieni zawieszać uchwały aż do rozstrzygnięcia przez Jenerał-Gubernatora wojskowego.

Wydział wykonawczy kieruje i nadzoruje wszystkie organa i instytucye, którym powierzono nabywanie i użytkowanie płodów rolnych.

Artykuł VII.

Centrale.

Dla ściągania i rozdziału zapasów płodów rolnych ustanawia się trzy centrale a mianowicie:

1. Polską Centralę zbożową, której zadaniem będzie wypośrodkować w porozumieniu z Jeneralnem Gubernatorstwem wojskowem (referat aprowizacyjny) wysokość zapotrzebowania organizycyi aprowizacyjnych.

2. Polską Centralę rolniczą dla roślin strączkowych i wszelkiego rodzaju nasion z wyjątkiem nasion oleistych.

3. Polską Centralę pasz — dla siana, koniczyny i słomy.

Jenerał-Gubernator wojskowy deleguje do każdej Centrali Komisarza rządowego i ma prawo kreowania dalszych Centrali.

Centrale mają charakter osoby prawnej z siedzibą w Lublinie; zakładają one w powiecie filię powiatową lub też inne zastępstwo.

Centrale są instytucyami kupieckiemi; czynności ich należy prowadzić według zasad kupieckich i w taki sposób, aby wpływy pokrywały wydatki. Nadwyżek użyje się w pierwszym rzędzie na utworzenie funduszu zapasowego, którego wysokość określi Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe, a nadto na cele dobroczynne i kulturalne w Polsce. Dopóki fundusz zapasowy nie osiągnie przepisanej wysokości, c. i Zarząd wojskowy pokrywa niedobór z własnych funduszów.

Artykuł VIII.

Komisye powiatowe i gminne.

Dla ustalenia własnego zapotrzebowania producentów i nadwyżek, które mogą być oddane, Komenda powiatowa mianuje — na przedstawienie Wydziału wykonawczego Krajowej Rady gospodarczej — w każdym powiecie Komisyę dla większej własności i w każdej gminie Komisyę dla mniejszej własności.

Komisya dla większej własności składa się z dwóch właścicieli większych posiadłości i jednego przedstawiciela mniejszej własności w powiecie, jednego przedstawiciela konsumentów Wydziału aprowizacyjnego i jednego przedstawiciela Komendy powiatowej.

Komisya dla mniejszej własności składa się z naczelnika gminy, jego zastępcy, jednego przedstawiciela większej własności, jednego przedstawiciela mniejszej własności i jednego przedstawiciela ludności bezrolnej.

Komisye pozostają pod nadzorem Komendy powiatowej.

Artykuł IX.

Paszport zbożowy.

Komisye (art. VIII.) rozstrzygają o zajęciu zboża w zakresie istniejących przepisów prawnych.

Rozstrzygnięcie o zajęciu zboża doręcza się producentowi w formie paszportu zbożowego, podpisanego przez Komisyę i kierownika powiatowej filii Centrali zbożowej. Paszport zbożowy zawiera następujące dane:

a) ilość zboża, podlegającą odstawie,
b) termin odstawy,
c) ilość już dostarczoną,
d) ilość wyznaczoną na własną potrzebę,
e) część powyższej ilości, która może być zmielona.

Przeciwko zakomunikowanym w paszporcie zbożowym rozstrzygnięciom, ma prawo producent w przeciągu dwóch tygodni po doręczeniu wnieść zażalenie do Wydziału wykonawczego Krajowej Rady gospodarczej. Zażalenie należy wnieść do Komendy powiatowej.

Artykuł X.

Pomoc ze strony władz.

Komendy powiatowe są obowiązane zapewnić wykonanie zadań Krajowej Rady gospodarczej i jej organów zapomocą ustawowych środków egzekutywnych, a w szczególności popierać działalność filii powiatowych lub zastępstw (art. VII, ustęp 3.).

Artykuł XI.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

107.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 13. lipca 1917 dotyczące zajęcia siana.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916, Nr. 61. Dz. rozp., dotyczącego spożytkowania zbiorów rolnych oraz w przeprowadzeniu rozp. z dnia 23. czerwca 1917, Nr. 58, Dz. rozp., dotyczącego Krajowej Rady Gospodarczej zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Cały zbiór siana z r. 1917 zajmuje się na rzecz Zarządu wojsk.

Pod sianem rozumie się wszelkie rodzaje siana, jakie w c. i k. austr. weg. Obszarze Okupowanym się trafiają, a mianowicie siano łąkowe pierwszego pokosu, potraw czyli otawę, siano z wszystkich odmian koniczyny, lucerny, seradelli, esparsety i mieszanki, jak również i odpadki tychże (plewy z koniczyny, wytrząski i t. p.).

§ 2.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na karmę czy też dla innych celów, jakoteż dobrowolna lub wymuszona sprzedaż wzgl. kupno zajętych płodów są zabronione, o ile w tem rozporządzeniu lub też przez osobne przepisy nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

Dotyczy to również umów o kupno wzgl. sprzedaż zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, o ile jednakowoż nie zostały już wykonane.

§ 3.

Zajęciu nie podlegają ilości potrzebne na wyżywienie własnych koni i bydła producenta, jak również jego oficyalistów i czeladzi przy zachowaniu norm maksymalnych co do spożycia paszy, przepisanych osobnem rozporządzeniem.

§ 4.

Zaopatrzenie w siano właścicieli bydła i koni, którzy nie są rolnikami względnie rolników, którzy swego zapotrzebowania ustalonego na podstawie przepisanych norm spożycia nie są w możności pokryć sianem własnej produkcyi — zostanie unormowane osobnem rozporządzeniem.

§ 5.

Odbiór.

Do odbioru w myśl § 1. zajętych produktów jest na obszarze J. G. W. z wyjątkiem obwodów Chełmskiego, Hrubieszowskiego i Tomaszowskiego uprawnioną wyłącznie Polska Centrala Paszy w Lublinie wzgl. jej filie powiatowe i zastępcy.

Właściciel zajętych produktów jest obowiązany sprzedać swoje zapasy PCP wzgl. jej zastępcom.

PCP jest obowiązana zakupić wszelkie niniejszem zajęte produkta, o ile te znajdują się w takim stanie, iż wedle ogólnie przyjętych norm mogą być użyte na paszę. Sposób odbioru w obwodach chełmskim, hrubieszowskim i tomaszowskim zostanie uregulowany osobnymi rozporządzeniami.

§ 6.

Obowiązek zgłoszenia.

Zajęte ilości obowiązani są właściciele większych posiadłości wprost, mniejszych posiadłości za pośrednictwem naczelnika gminy w sposób przepisany najpóźniej do dnia 31. października 1917 zgłosić do odstawy w PCP (filii powiatowej) wzgl. przed rozpoczęciem czynności urzędowych przez nią w odnośnej komendzie obwodowej (oddz. roln.).

Zgłoszenie ma zawierać:

1) Nazwę miejscowości i gminy.

2) Nazwę właściciela.

3) Rodzaj siana i ilość.

4) Miejsce przechowania.

5) Podpis uprawnionego do rozporządzenia produktem, jak również podpis sołtysa lub wójta, stwierdzający, iż zapodane daty są prawdziwe.

PCP wyda i wyśle zgłaszającym najpóźniej do dnia 31. listopada 1917 potwierdzenie odnośnego zgłoszenia.

§ 7.

Ceny.

PCP jest obowiązaną płacić przy odbiorze za zajęte produkta następujące ceny:

za siano nie prasowane	K 12.—
za koniczynę nie prasowaną	K 15.—
za siano prasowane	K 14.—
za koniczynę prasowaną	K 17.—

Pod sianem z koniczyny rozumie się siano wszelkich gatunków koniczyn, z lucerny, esparsety i seradelli; podsianem pozostałe rodzaje siana, jak również odpadki siana koniczynnego.

Ceny rozumieją się loko miejsce produkcyi z tem zastrzeżeniem, że producenci są obowiązani w obrębie promienia do 3 kilometrów dostawiać siano własnemi

furmankami bez osobnego wynagrodzenia do miejsca prasowania wzgl. odbioru wyznaczonego każdocześnie przez PCP. W razie niemożności uskutecznienia tego własnemi furmankami lub też odmowy ze strony producenta ma gmina dostarczyć furmanki za wynagrodzeniem po 30 halerzy za jeden q metryczny i km. Powstałe stąd koszta przewozu odciąga się od ceny.

Za ilości w myśl postanowień § 5 prawidłowo do odstawy zgłoszone wypłaca PCP przy odbiorze dodatkową premię w wysokości 50 halerzy za każdy q metr.

W razie gdyby PCP do dnia 31. marca 1918 nie odebrała prawidłowo zgłoszonego do odstawy produktu otrzymuje właściciel tegoż przy odbiorze od PCP oprócz ceny podstawowej i premii dodatkowo po 50 halerzy za każdy q, jako wynagrodzenie za przechowywanie.

§ 8.

Przymus odstawy.

W razie gdyby właściciel wzgl. uprawniony do rozporządzenia wzbraniał się sprzedać swoje zajęte zapasy, PCP ma odnośna komenda obwodowa definitywnie rozstrzygnąć o obowiązku do oddania tejże i w razie potrzeby zarządzić przymusowe ich odebranie.

Odnośny właściciel traci w tym wypadku prawo do premii wzgl. dodatku za przechowywanie w § 7 naznaczonych.

§ 9.

Postanowienia karne.

Przekroczenie powyższego rozp. lub przepisów na ich podstawie wydanych karane będą według § 10 rozp. z dn. 11. czerwca 1916, Dz. rozp. Nr. 61, dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych albo według § 2. rozp. z dnia 21. lutego 1917, Nr. 29, dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszeniu obowiązków dostawy.

§ 10.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

108.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 13. lipca 1917, W. S. N. 77172/17 dotyczące zajęcia prosa, hreczki, strączkowych oraz innych nasion.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 22. czerwca 1917, Dz. rozp. Nr. 57, względnie rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916, Dz. rozp. Nr. 61, dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, oraz w przeprowadzeniu rozporządzenia z dnia 23. czerwca 1917, Dz. rozp. Nr. 58, dotyczącego Krajowej Rady gospodarczej zarządza się co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Ziarno prosa, hreczki, bobiku, grochu, peluszki, wyki, łubinu, bobu, fasoli, soczewicy, nasiona roślin okopowych i pastewnych wszelkiego rodzaju, nasiona koniczyn, traw i warzyw wszelkiego rodzaju, pochodzące ze zbioru roku 1917, jakoteż wszelkie zapasy powyższych nasion, pozostałe z roku poprzedniego, zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest zakaz przeróbki, dowolnego użytkowania na żywność i karmę, jakoteż sprzedaży względnie kupna zajętych płodów, o ile w tem rozporządzeniu lub też zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesa, zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne, również jak i umowy, zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§ 11 i 12 rozporządzenia z dnia 11. VI. 1916, Dz. rozp. Nr. 61).

§ 3.

Wyjątki.

Zajęciu nie podlega:

a) Nasienie, potrzebne producentowi do siewu w jego własnem gospodarstwie.

b) Ilości, które producent przeznacza jako żywność dla siebie i swych domowników, oficyalistów i czeladzi, jakoteż karmę dla bydła własnego, tudzież bydła swych oficyalistów i czeladzi, przyczem winien stosować się do ewentualnych norm zużycia, jakieby zostały ustalone osobnemi zarządzeniami.

§ 4.

Obowiązek zgłoszenia.

Właściciel produktów, zajętych na mocy § 1, jest obowiązany na wezwanie komendy powiatowej lub organów do tego ustanowionych zgłosić zapasy tych produktów z podaniem ilości, rodzaju i miejsca przechowania; również dla kontroli przedłożonego zgłoszenia zezwolić powołanej władzy na zwiedzenie budynków gospodarczych, składów i innych lokali, oraz na wgląd w zapiski gospodarcze, wzgl. handlowe, jakoteż udzielić na żądanie wszelkich informacyi.

§ 5.

Odbiór.

Producent zobowiązany jest do oddania wszystkich zapasów nasion, zajętych w myśl § 1, a nie przeznaczonych po myśli § 3 do zużycia we własnem gospodarstwie.

Do odbioru tych zapasów przeznaczoną jest w obrębie c. i k. Jen.-Gubernatorstwa wojsk. z wyjątkiem powiatów chełmskiego, hrubieszowskiego i tomaszowskiego w myśl art. VII. rozp. z dnia 23. VI. 1917, dotyczącego krajowej Rady gospodarczej: Polska Centrala Rolnicza.

Sposób odbioru zajętych zapasów w wyżej wymienionych 3 powiatach unormowany zostanie osobnemi zarządzeniami.

§ 6.

Ceny i postanowienia handlowe. Zużytkowanie i rozdział.

Ceny, normy, dotyczące obrotu handlowego nasionami wymienionemi w § 1, jakoteż sposobu ich rozdziału i zużytkowania zostaną unormowane osobnemi zarządzeniami.

§ 7.

Środki przymusowe.

Jeśli właściciel nasion zajętych na mocy § 1. wzbrania się przed oddaniem tychże, mimo, iż nie są one przeznaczone na pokrycie własnego zapotrzebowania w myśl § 3. lub nie posiada środków potrzebnych do wykonania młocki wzgl. odstawy, w takim razie komenda powiatowa jest uprawniona do przeprowadzenia młocki, wzgl. odstawy w drodze przymusowej na koszt i niebezpieczeństwo właściciela; do tego celu może użyć jego zabudowań i wszelkich środków pomocniczych jego gospodarstwa, jakoteż przydzielić przymusowe siły robocze w myśl § 4. rozp. Najw. wodza armii z dnia 3 czerwca 1916, Nr. 54, dotyczącego robót przy uprawie pól i żniwach.

Sposób postępowania przy dostawach przymusowych i ceny nasion dostawionych w ten sposób, zostaną w danym razie ustalone osobnemi zarządzeniami.

§ 8.

Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia, lub przepisów, wydanych na ich podstawie, karane będą grzywnami i aresztem przewidzianym w § 10. rozp. z dnia 11. czerwca 1916 (Dz. rozp. Nr. 61, dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych), przyczem dla prowadzenia śledztwa i karania czynów karygodnych oznaczonych w tem rozporządzeniu właściwym jest w myśl § 4. rozporządzenia z dnia 21. lutego 1917 (Dz. rozp. Nr. 29, dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszeniu obowiązków dostawy) sąd komendy powiatowej w postępowaniu polowem.

§ 9.

Przedmioty, przez których kupno lub sprzedaż naruszono to rozporządzenie lub zakaz wydany na jego podstawie, tudzież przy których kupnie przekroczono cenę przepisaną, podlegają konfiskacie i będą użyte przez komendę powiatową dla wyżywienia ludności.

§ 10.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie znosi się rozporządzenie c. i k. Jen. Gub. Wojsk. z dnia 8. I. 1917, Dz. rozp. Nr. 10.

109.

Zarządzenia wykonawcze c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 25. lipca 1917, W. S. N. 78600/17

dotyczące obrotu zbożem i przetworami młynarskimi.

W wykonaniu rozporządzeń z dnia 23. czerwca 1917, Dz. rozp. Nr. 58, w sprawie krajowej Rady gospodarczej, oraz z dnia 3. lipca 1917, Dz. rozp. Nr. 59, w sprawie zajęcia zboża i przetworów młynarskich zarządza się, co następuje:

§ 1.

Normy żywnościowe.

Jako najwyższą normę zużycia na żywność wyznacza się zarówno dla producentów (§ 3. rozp. z dnia 3. VII. 1917), jak i dla uprawnionych do zaopatrzenia (§ 7. tegoż rozporządzenia) 250 gramów mąki na głowę i dzień czyli 91¼ kg mąki na głowę i rok, co odpowiada 114 kg zboża na głowę i rok. Dla osób ciężko pracujących (górnicy, robotnicy fabryczni i rolni) wyznacza się podwójną normę zużycia t. zn. 500 gramów mąki na głowę i dzień wzgl. 228 kg zboża na głowę i rok. Norma ta stosuje się jednak wyłącznie do samych robotników, nie zaś do ich rodzin. Przez ciężko pracujących robotników rolnych, rozumie się mężczyzn w wieku od lat 18, pracujących fizycznie w cudzem gospodarstwie.

Powyższe zapotrzebowanie winno być liczone na okres od 1. sierpnia 1917 do 31. lipca 1918.

§ 2.

Normy paszy.

Jako najwyższą normę paszy ustanawia się:

a) 370 kg o w s a na konia i rok zarówno dla producentów, jak i dla osób uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów).

370 kg o t r ą b rocznie na konia lub wołu, będących własnością osób uprawnionych do zaopatrzenia, nie będących producentami.

Nadto wolno zatrzymać p r o d u c e n t o w i na zużycie we własnem gospodarstwie na paszę dla inwentarza żywego:

a) p o ś l a d; przy czyszczeniu zboża nie może jednak odchodzić na poślad więcej niż 5% omłóconego zboża.

b) o t r ę b y pozostałe po zmieleniu zboża przeznaczonego na wyżywienie własne wzgl. domowników.

c) W końcu należą się producentowi od PCZ. otręby w stosunku 3 kg z a k a ż d y c h 100 kg dostarczonego żyta, pszenicy lub jęczmienia.

§ 3.

Zboże do siewu.

Jako najwyższą n o r m ę w y s i e w u na mórg (§ 3. rozp. z dnia 3. lipca 1917) wyznacza się 100 kg bez względu na rodzaj zboża. Zboże pozostawione wzgl. nabyte do siewu, jednak nie użyte na ten cel podlega zajęciu i winno jako nadwyżka być sprzedane polskiej Centrali zbożowej.

Rolnicy, którzy nie posiadają potrzebnego zboża do siewu, winni postarać się u komisyi powiatowej wzgl. gminnej o odpowiednie poświadczenie, na podstawie którego mogą nabyć zboże siewne w polskiej Centrali zbożowej. Centrala może dostarczyć zboże wprost ze swoich magazynów lub też, pobrawszy zapłatę, zlecić odbiór bezpośrednio od wskazanego producenta.

Rolnikom wolno również zamienić pozostawione im zboże siewne na inne tego samego lub innego gatunku bądź to w P. C. Z., bądź to za jej zezwoleniem wprost u innego producenta.

Rolnikowi, który dostarcza zboża siewnego należy się prócz ceny obowiązującej d o d a t e k, który wynosi:

a) d l a z w y k ł e g o n a s i e n i a, uzyskanego przez staranne odczyszczenie normalnego towaru targowego — 2 K za 100 kg.

b) dla o d s i e w ó w oryginalnych odmian hodowlanych, oraz dla k w a l i f i k o w a n e g o z b o ż a s i e w n e g o, w obu wypadkach na podstawie atestu odnośnego Towarzystwa rolniczego 8 K za 100 kg.

W razie dostawy zboża dla PCZ. może producent wymagać zapłaty powyższego dodatku tylko w takim razie, jeśli PCZ. żąda dostawy zboża siewnego.

§ 4.

Ceny. Wyznaczenie ilości zboża przeznaczonej do oddania oraz terminów odstawy. Komisye powiatowe i gminne.

Ceny zasadnicze unormowane w § 6. rozp. z dnia 3. lipca 1917 płacone będą:

Właścicielom w i ę k s z e j w ł a s n o ś c i, t. zn. obszaru powyżej 100 morgów za pierwsze 150 kg z i a r n a z każdego morga obsianego zbożem.

Właścicielom d r o b n e j w ł a s n o ś c i, t. zn. obszaru od 4 do 100 morgów za pierwsze 100 kg z i a r n a z każdego morga obsianego zbożem.

Właściciele g o s p o d a r s t w k a r ł o w a t y c h (poniżej 4 morgów) zwolnieni są od obowiązku dostawy zboża po cenach zasadniczych.

Za wszelkie ilości zboża, dostarczone po uskutecznieniu tamtych pierwszych dostaw, przy których obowiązuje cena zasadnicza otrzymywać będzie dostawca prócz ceny, unormowanej w § 6. wyżej wymienionego rozporządzenia d o d a t e k w w y s o k o ś c i 10 K z a 100 kg.

Dla odstaw zboża wyznacza się następujące terminy:

Z każdego morga obsianego zbożem winni dostarczyć:

Właściciele posiadłości w i ę k s z e j:	Właściciele posiadłości m n i e j s z e j:
do 15/X 1917 $^1/_2$ q	$^1/_4$ q
do 1/I 1918 $^1/_2$ q	$^1/_2$ q
do 1/III 1918 $^1/_2$ q	resztę nadwyżki pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania.
do 1/V 1918 resztę nadwyżki pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania.	

W y z n a c z e n i e i l o ś c i z b o ż a, którą producent może zatrzymać na w ł a s n ą p o t r z e b ę oraz ilości przeznaczonej do oddania jest zadaniem Komisyi powiatowej wzgl. gminnej. W szczególności przeprowadza to zadanie wobec właścicieli większej posiadłości komisya powiatowa, zaś wobec właścicieli mniejszej posiadłości, komisye gminne.

Komisya powiatowa wzgl. gminna ma prawo wezwania na swe zebrania producentów i żądania od nich wszelkich wyjaśnień w myśl § 4. rozp. z dnia 3. lipca 1917.

Komisyi przysługuje również prawo zwiedzania in gremio lub przez delegowanych w tym celu członków gospodarstw poszczególnych producentów celem zebrania na miejscu potrzebnych dat.

Komisye mają w końcu prawo korzystania z wszelkich dat statystycznych zebranych przez komendę powiatową.

Członkom komisyi należy się za każdy pełny dzień urzędowania w okresie pracy nad sporządzeniem paszportów zbożowych (§ 5) dyeta dzienna w wysokości

K 6, członkom komisyi powiatowych ponadto zwrot kosztów podróży. Komisya ma nadto prawo przyjmowania w miarę potrzeby płatnych funkcyonaryuszy dla prowadzenia robót kancelaryjnych. Koszta połączone z działalnością Komisyi K. R. G. Sposób urzędowania komisyi określony będzie szczegółowo w instrukcyi wydanej przez Wydz. Wyk. K. R. G.

§ 5.

Paszport zbożowy.

Na podstawie zebranych dat stwierdza komisya:

a) ogólny obszar obsiewu danego gospodarstwa, ogólną ilość ludzi oraz inwentarzy do danego gospodarstwa należących, oraz ogólną przypuszczalną ilość wyprodukowanego zboża;

b) ilość zboża, przeznaczonego na pokrycie własnej potrzeby gospodarstwa według norm podanych w § 1—3.

c) Tę część powyższej ilości, która może być zmieloną.

Uwaga: W paszporcie zbożowym wydanym producentowi wpisuje się jako ilość dozwoloną do zmielenia tylko tyle, ile wypada na producenta, jego rodzinę i domowników, ilości natomiast dozwolone do zmielenia służbie producenta pobierającej ordynaryę wpisywane będą do książek kontroli zużycia, wydawanych osobno każdemu ze służących.

d) Ilość zboża, którą producent będzie miał do oddania dla PCZ.

e) Tę część powyższej ilości, za którą należy się tylko cena zasadnicza, unormowana w § 6, rozp. z dnia 3. VII. 1917.

f) Terminy, w których odstawa zboża wymienionego w punkcie d) i e) winna być uskuteczniona, oraz magazyn odbiorczy wzgl. stacyę kolejową, do której producent ma zboże odstawić. Wszystkie te daty zamieszcza komisya w paszporcie zbożowym.

Komisya wydaje również książki kontroli zużycia mieszkającej na wsi ludności berolnej oraz służbie, pobierającej ordynaryę, wymieniając w nich ilość zboża, do jakiej właściciel tego paszportu ma prawo i podając źródło, z którego ma je otrzymać (Magazyn PCZ lub spichrz chlebodawcy).

Paszport otrzymuje do ręki producent. Od orzeczenia zawartego w paszporcie może producent wnieść rekurs do komisyi, która zostanie utworzoną na podstawie osobnego zarządzenia.

Rekurs nie wstrzymuje wykonania odstaw, przepisanych paszportem zbożowym. Wszystkie dane zawarte w paszporcie, wciąga komisya do osobnego wykazu ogólnego, który — niezwłocznie po zestawieniu go dla każdej miejscowości (folwarku, wsi lub osady) — przesyła się w kopii do filii powiatowej PCZ. Komisya sporządza również oddzielne wykazy mieszkającej na wsi ludności bezrolnej, która ma prawo do nabycia zboża z magazynów PCZ.

Kierownik filii PCZ rozdziela wyciągi z tych wykazów lub ich odpisy między poszczególnych zastępców PCZ stosownie do okręgów, w których mają uskutecznić odbiór zboża.

§ 6.

Odbiór zboża. Zastępcy P. C. Z. Potwierdzenie odstaw.

Do odbioru zboża uprawnieni są wyłącznie zastępcy polskiej Centrali zbożowej. Zastępcami mogą być urzędnicy PCZ, spółki rolne, firmy handlowe, młyny itd.

Zastępców mianuje dyrekcya PCZ lub z jej upoważnienia kierownik filii i zaopatruje ich odpowiedniemi legitymacyami. Legitymacye te muszą posiadać pieczątkę PCZ i podpis dyrektora Centrali względnie kierownika filii, oraz fotografię i podpis właściciela legitymacyi, nadto muszą być w niej wymienione rodzaje produktów, do których kupna legitymacya daje prawo, oraz okręg, na którego obszar uprawnienie się rozciąga. Każdy zastępca PCZ winien przed rozpoczęciem czynności zgłosić się w odnośnej Komendzie powiatowej i przedłożyć swą legitymacyę do zatwierdzenia.

Przy odstawie zboża winien zastępca potwierdzić dostawcy odbiór w paszporcie zbożowym i równocześnie wciągnąć odstawę do znajdującego się u niego wykazu.

Do paszportu wzgl. wykazu odstaw zaciąga zastępca PCZ. także ilość zboża, wydane wprost przez producenta na zlecenie PCZ (§ 3., 14. i 15 b).

§ 7.

Odstawa. Podwody.

Producent winien w zasadzie dokonać odstawy zboża do miejsca odbioru własnemi furmankami. Jeśli miejsce odbioru leży dalej niż na 7 km od miejsca produkcyi, w takim razie należy mu się za każdy dalszy kilometr wynagrodzenie w wysokości 30 hal. od 100 kg.

Uwaga. Za podstawę obliczenia odległości bierze się dla właścicieli większej własności spichrz, dla właścicieli mniejszej posiadłości środek danej wsi bez względu na miejsce zamieszkania danego producenta. Przestrzeni poniżej 1/2 kilometra nie uwzględnia się, powyżej 1/2 km liczy się za pełny kilometr. W każdym magazynie odbiorczym winien znajdować się wykaz odległości poszczególnych miejscowości danego okręgu od magazynu, zatwierdzony przez komendę powiatową.

Jeśli producent nie jest w możności dokonania odstawy własnemi furmankami w przepisanym termi-

nie, w takim razie winien zgłosić to na czas komisyi, która mu wystawiła paszport zbożowy. Komisya zwróci się do Komendy powiatowej o dostarczenie potrzebnej ilości podwód w drodze przymusowej.

Za podwody, dostarczone do odstawy zboża należy się od każdych 100 kg wynagrodzenie w kwocie 30 hal. za kilometr. Wynagrodzenie za podwody wypłaci magazyn odbierający, przyczem — jeśli odstawy dokonano furmankami nienależącymi do producenta — potrąca mu się przy wypłacie za zboże tyle, ile kosztował przewóz na odległość, na którą producent obowiązany był odstawić bezpłatnie (ustęp I niniejszego §).

O podwody potrzebne do przewozu zboża z magazynów odbiorczych do stacyi kolejowej lub do magazynów rządowych winien odnośny zastępca PCZ zwrócić się do Komendy pow., która zarządzi dostarczenie potrzebnych podwód za powyżej oznaczonem wynagrodzeniem, płatnem przez PCZ.

§ 8.

Legitymacye dla transportu kołowego.

Jako legitymacya dla transportu kołowego zboża lub przetworów młynarskich przy odstawie do magazynu odbiorczego lub przy przewozie zboża, przeznaczonego do zmielenia na własną potrzebę producenta służy paszport zbożowy.

We wszystkich innych wypadkach może się przewóz odbywać tylko na podstawie poświadczenia, wydanego przez zastępcę PCZ.

§ 9.

Transport koleją i statkiem w obrębie J. G. W.

Transport kolejowy zboża i produktów młynarskich przesyłanych przez PCZ może się odbywać tylko na podstawie numerowanych listów przewozowych, zaopatrzonych pieczątką i podpisem dyrektora. Transporta przeznaczone dla zarządu wojskowego nadawane będą na podstawie wojskowych listów przewozowych, wystawionych przez J. G. W.

Transport statkiem (galarami) odbywa się na podstawie legitymacyi transportowej, wydanej przez dyrekcyę PCZ, opatrzonej pieczątką i podpisem dyrektora.

§ 10.

Rozdział zboża i produktów młynarskich.

Rozdział zboża, nabytego przez PCZ, jakoteż produktów młynarskich, odbywa się na podstawie planu rozdzielczego, ułożonego przez wydz. wykonawczy Kraj. Rady gosp., a zatwierdzonego przez c. i k. Jen. Gub. Wojsk.

Z wyjątkiem owsa, zboża przeznaczonego na sprzedaż do siewu lub do przeróbki w celach przemysłowych, jakoteż tej części zboża, którego dostawę w ziarnie zastrzeże sobie Zarząd wojskowy, winno być w zasadzie wszystko zboże zmielone w własnym Zarządzie PCZ i dostarczone odbiorcom w formie mąki i kaszy, wzgl. otrąb.

§ 11.

Normy przemiału. Wynagrodzenia za zmielenie.

Przy przemiale pszenicy lub żyta na mąkę musi być ze 100 kg zboża uzyskanych conajmniej 80 kg mąki, zaś przy przemiale jęczmienia conajmniej 68 kg mąki lub kaszy.

Na rozkurz liczone być mogą najwyżej 4% zboża.

Oszczędności na przyznanych 4% rozkurzu, osiągnięte przy przestrzeganiu zresztą obowiązujących przepisów co do przemiału zboża, są własnością młyna, mogą być jednak sprzedane tylko PCZ. Za zmielenie 100 kg zboża wyznacza się wynagrodzenie w kwocie

6 K przy przemiale na mąkę pytlową
4 K przy przemiale na mąkę razową
8 K przy przemiale na kaszę.

Z powyższego wynagrodzenia otrzyma jednak młynarz tylko 5 K za mąkę pytlową, 3 K 50 za razówkę, a 7 za kaszę, zaś pozostaje 1 K przy mące pytlowej lub kaszy a 50 hal. przy razówce przeznaczone zostaną na fundusz dyspozycyjny K. R. G., który użyty zostanie na odszkodowanie dla młynów zamkniętych. Pieniądze rozdzielone zostaną między młyny pracujące do ilości zmielonego przez nie zboża.

§ 12.

Młyny.

Pozwolenia na otwarcie młynów udziela komenda powiatowa na wniosek wydziału wyk. Kraj. Rady gosp. Celem uzyskania tego pozwolenia winni właściciele młynów zgłosić się pisemnie u kierownika powiatowej filii PCZ z podaniem: dokładnego adresu, siły popędowej, poruszającej młyn, ilości kamieni wzgl. walców, oraz dziennej normalnej wydatności pracy.

Kierownik filii przedłoży te podania, po zaopatrzeniu ich odpowiedniemi uwagami Wydziałowi wyk. KRG. za pośrednictwem dyrekcyi PCZ do rozpatrzenia.

Młyny, które uzyskają pozwolenie na puszczenie ich w ruch podzielone zostaną na:

a) Młyny gospodarskie, przeznaczone do przemielenia tego zboża, które producenci uprawnieni są zostawić sobie na własne potrzeby i dla swojej służby i czeladzi lub tego zboża, które mają prawo mleć bezrolni mieszkańcy wsi i osad (§ 14).

Każdy z tych młynów obowiązany jest prowadzić

dziennik, w którym się zapisuje nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza dowiezionego zboża wzgl. jego paszportu zbożowego, (książki kontroli zużycia) ilość i rodzaj zboża, uzyskane z niego produkty i dzień ich wydania.

Przemiał dozwolony jest tylko za okazaniem paszportu zbożowego (książki kontroli zużycia), w którym zapisuje się ilość i rodzaj zmielonego zboża, oraz dzień wydania uzyskanych cen produktów.

b) Młyny kontraktowe przeznaczone do przemielania zboża zakupionego przez PCZ. Młyny takie mogą działać ewentualnie w charakterze zastępców PCZ i mogą mleć zboże albo za stałem wynagrodzeniem od cent. metr. lub też kupować zboże i sprzedawać mąkę po stale oznaczonej cenie. Młyny kontraktowe winny prowadzić dokładne zapiski dzienne w księgach, wykazując przychód i rozchód, oraz rodzaj zboża wzgl. przetworów młynarskich, jakoteż każdoczesny zapas tychże.

Młyny, działające w charakterze zastępców PCZ, obowiązane są ponadto do prowadzenia ksiąg, przepisanych dla tychże zastępców.

PCZ ma prawo umieszczać stale lub przejściowo w młynach zarówno gospodarskich jak i w kontraktowych swoich urzędników i powierzać im kontrolę tych młynów pod każdym względem, w szczególności zaś prowadzenie ksiąg i wypełnianie odnośnych dat w paszportach zbożowych.

§ 13.

Pokrycie zapotrzebowania Zarządu armii.

Zboże, wzgl. produkta młynarskie przeznaczone według planu rozdzielczego (§ 10) na pokrycie zapotrzebowania armii odbierać będzie od PCZ referent rolniczy komendy pow. względnie jego organa pomocnicze.

§ 14.

Zaopatrzenie ludności nierolniczej.

Rozdział zboża, wzgl. produktów młynarskich, przeznaczonych na pokrycie zaopatrzenia ludności uprawnionej do zaopatrzenia (nieproducentów) może się odbywać:

a) Przez dostarczenie zboża i przetworów młynarskich komitetom aprowizacyjnym.

b) Przez bezpośrednią sprzedaż konsumentom w sklepach i składach założonych przez PCZ.

c) Przez udzielenie ludności uprawnionej do zaopatrzenia pozwolenia na odbiór zboża opłaconego w filii PCZ wprost od producentów i przemiał tegoż w młynach gospodarskich. Ten ostatni sposób może być stosowany tylko do ludności nierolniczej, mieszkającej na wsi.

§ 15.

Przeróbka zboża w celach przemysłowych.

Przeróbka zboża w celach przemysłowych dozwoloną jest tylko za pisemnem zezwoleniem, udzielonem danemu przedsiębiorstwu przez c. i k. J. G. W.

O ileby istniał zamiar puszczenia w ruch poszczególnych gałęzi przemysłu, przerabiającego zboże, zostanie to zawczasu ogłoszone, z wezwaniem przedsiębiorców do wniesienia stosownych podań. Dopóki to nie nastąpi, jest wnoszenie wszelkich podań w tej sprawie bezcelowem.

Dostarczenie zboża, przeznaczonego na przeróbkę w celach przemysłowych jest zadaniem PCZ, która może:

a) dostarczyć tego zboża ze swych składów, albo

b) po pobraniu należności za zboże udzielić zezwolenia na odbiór tegoż wprost od producenta.

§ 16.

Ceny sprzedażne zboża i przetworów młynarskich.

Ceny, po których PCZ winna sprzedawać zboże oraz przetwory młynarskie, zostaną ustanowione osobnem zarządzeniem, wydanem na podstawie uchwały kraj. Rady gosp. z uwzględnieniem kalkulacyi cen, przedłożonej przez Dyrekcyę PCZ.

§ 17.

Środki kontrolne.

Dopilnowania wykonania wszystkich powyższych zarządzeń, w szczególności nadzór nad działalnością powiatowych filii PCZ, oraz komisyi powiatowych i gminnych poleci komenda powiatowa referentowi rolniczemu oraz przydzielonym mu organom pomocniczym (inspektorom zbożowym).

W szczególności jest ich zadaniem:

a) Popieranie i kontrolowanie prac komisyi powiatowych i gminnych przy zbieraniu dat odnoszących się do powierzchni zajętej pod uprawę poszczególnych roślin, przy szacowaniu wysokości plonów, przy obliczeniu ilości produktów, które producent ma prawo zatrzymać na pokrycie własnego zapotrzebowania, przy wystawianiu paszportów zbożowych, przy udzielaniu poświadczeń uprawniających do odbioru zboża (§ 3, 14 c, 15 b) itd.

b) Popieranie i kontrolowanie pod każdym względem działalności administracyjnej i handlowej odnośnej filii PCZ, w szczególności ułatwianie odstawy nabytych produktów furmankami, koleją czy statkiem, kontrolowanie przemiału i rozdziału nabytych produktów.

c) Kontrolowanie producentów co do prawdziwości dat, podanych komisyom, jak i co do wy-

pełnienia obowiązków dostawy wobec Polskiej Centrali zbożowej. Zarządzenie w razie potrzeby, w porozumieniu z kierownikiem filii PCZ i komisyą pow. wzgl. gminną potrzebnych środków przymusowych (§ 18).

Dla spełnienia tych zadań przysługuje referentowi rolniczemu, względnie wyznaczonym przezeń siłom pomocniczym prawo:

a) uczestniczenia w zebraniach i czynnościach urzędowych komisyi powiatowej i komisyi gminnych,

b) wglądu w księgi i zapiski zastępców PCZ, młynów, producentów i komitetów aprowizacyjnych, oraz sklepów trudniących się sprzedażą zboża, wzgl. mąki,

c) kontrolowania magazynów i składów PCZ, zabudowań gospodarskich producentów, oraz sklepów trudniących się sprzedażą zboża lub przetworów młynarskich.

§ 18.

Środki przymusowe.

Jeśli producent wzbrania się przed odstawą zboża lub nie odstawi go z uwzględnieniem ustępu III, § 7 w terminie przepisanym mu w paszporcie zbożowym, wówczas winien zastępca, któremu powierzono zakupno zboża w odnośnym okręgu, zgłosić to u kierownika filii, który zwróci się do odnośnej komendy powiatowej o zarządzenie środków przymusowych.

Za zboże dostarczone w drodze przymusowej winna PCZ w każdym razie zapłacić pełną cenę odbioru. Z ceny tej należy się jednak producentowi w zasadzie tylko połowa. Co do drugiej połowy orzeknie komenda powiatowa czy

a) ma być również wypłaconą producentowi, czy też,

b) ma być w części lub w całości uznana za przepadłą i użytą na cele wyżywienia ubogiej ludności.

Orzeczenie pod a) wyda Komenda w tych wypadkach, gdzie ze strony producenta nie zachodziła zła wola, lecz tylko brak środków potrzebnych do wykonania odstawy, orzeczenie pod b) w tych wypadkach, w których stwierdzoną została zła wola producenta.

Od orzeczenia komendy przysługuje producentowi prawo rekursu do J. G. W. Rekurs ten winien być wniesiony za pośrednictwem miejscowej komisyi powiatowej lub gminnej, która ze swemi uwagami przesyła go do J. G. W.

§ 19.

Pouczenie o środkach karnych.

Karom, przewidzianym w § 10, rozporządzenia z dnia 3. lipca 1917, Dz. rozp. Nr. 59 podlega w szczególności:

1) Kto rozmyślnie ukrywa lub zataja, względnie uszkadza, niszczy, usuwa albo też bez pozwolenia przerabia, miele, zużywa, spasa, kupuje, lub sprzedaje zapasy zboża lub produktów młynarskich, będących w jego posiadaniu lub w przechowaniu u niego.

2) Kto rozmyślnie zużywa na inne cele zapasy zboża, pozostawione mu, względnie nabyte przez niego jako nasienie.

3) Kto nabywa zapasy zboża lub przetworów młynarskich od osób nie mających uprawnienia do ich sprzedaży lub kupuje je, nie mając do tego upoważnienia.

4) Zastępca PCZ, który przy kupnie wzgl. sprzedaży zboża i przetworów młynarskich przekroczy zobowiązanie, nałożone nań rozporządzeniami i przepisami władzy.

5) Młynarz lub ustanowiony przez PCZ, dozorca młyna, który nie przestrzega obowiązujących go przepisów.

Surowsze kary przewidziane są za przekroczenie § 2. rozporządzenia z dnia 21. lutego 1917, Dz. rozp. Nr. 29, dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszaniu obowiązków dostawy.

Odnośne postanowienie karne brzmi:

Kto zapasy, których nie potrzebuje do wyżywienia swoich domowników, na zasiew, paszę dla bydła lub dla prowadzenia własnego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego (§ 5. rozporządzenia Najw. Wodza Armii Nr. 61 z dnia 11. VI. 1916, dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych) zataja z naruszeniem obowiązku zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, albo usuwa je przed zajęciem lub oddaniem, popełnia zbrodnię i będzie karany więzieniem do dwóch lat. Obok aresztu nałożyć można grzywnę do dwudziestu tysięcy koron.

Przedmioty, przez których kupno lub sprzedaż naruszono niniejsze zarządzenia tudzież cena kupna za nie ulegają w myśl § 11. rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916, Dz. rozp. Nr. 61, konfiskacie i będą użyte przez komendę powiatową dla wyżywienia ludności.

110.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 21. lipca 1917, W. S. N. 77762/17, dotyczące zajęcia nasion roślin oleistych.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 22. czerwca 1917, Dz. rozp. Nr. 57, względnie rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916, Dz. rozp. Nr. 61, dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych zarządza się co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Nasiona roślin oleistych wszelkiego rodzaju (mak, rzepak, siemię lniane i konopne, nasiona gorczycy i lnianki) pochodzące ze zbioru roku 1917, oraz wszelkie resztki tych nasion pozostałe z roku poprzedniego zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż sprzedaż względnie kupno płodów jest zakazanem, o ile w tym rozporządzeniu lub osobnych przepisach nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne, również jak i umowy, zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia § 11. i 12. rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 roku, Nr. 61, Dz. rozp.

§ 3.

Wyjątki.

Zajęciu nie podlega nasienie potrzebne producentowi do siewu w jego własnem gospodarstwie, a to w ilości:

10 kg. na morgę rzepaku, lnianki i gorczycy
6 kg. na morgę maku
80 kg. na morgę lnu i konopi.

Za podstawę obliczenia i zapotrzebowania służy powierzchnia wzięta tego roku pod uprawę. O pozostawieniu większych ilości nasienia rozstrzygnie na prośbę producenta zarząd wojskowy.

§ 4.

Obowiązek zgłoszenia.

Właściciel produktów, zajętych na podstawie § 1. jest obowiązany na wezwanie komendy powiatowej lub organów do tego postawionych zgłosić zapasy takich produktów z podaniem ilości, rodzaju i miejsca przechowania.

§ 5.

Obowiązek odstawy.

Producent obowiązany jest odstawić wszelkie zapasy zajęte na mocy § 1. do miejsca odbioru wyznaczonych przez komendę powiatową.

Odbiór uskutecznią przeznaczone do tego organa komendy powiatowej.

§ 6.

Ceny odbioru.

Za nasiona roślin oleistych, dostarczone dobrowolnie przez producenta ustanawia się następujące ceny:

Mak	200 K
Rzepak ozimy i letni	115 K
Siemię lniane	115 K
Siemię konopne	115 K
Nasienie gorczycy	115 K
Nasienie lnianki	80 K

Ceny powyższe rozumieją się za 100 kg. netto, loco magazyn odbioru i odnoszą się do towaru dobrego, suchego, czystego, w przeciętnej jakości zwykłej w obrębie c. i k. Jen. Gub. Wojsk. W razie gorszej jakości cena ulega obniżeniu, które jednak przy towarze zdatnym do przeróbki nie może przenosić 20% ceny odbioru.

Powyższe postanowienia co do cen nie naruszają umów, zawartych między komendami a producentami w sprawie uprawy i odstawy roślin oleistych, oraz warunków, dotyczących odbioru i ceny, w tychże umowach zawartych.

§ 7.

Przeróbka nabytych zapasów.

Puszczenie w ruch przedsiębiorstw przemysłowych, przerabiających nasiona roślin oleistych, wymienionych w § 1 dozwolone jest tylko za pisemnem zezwoleniem c. i k. Gubernii Wojsk.

§ 8.

Środki przymusowe.

Jeśli właściciel produktów, zajętych na mocy § 1. nie wypełnia obowiązków odstawy tychże lub nie posiada środków potrzebnych do wykonania młocki wzgl. odstawy, w takim razie może komenda powiatowa dla przeprowadzenia młocki wzgl. odstawy w drodze przymusowej przydzielić przymusowe siły robocze w myśl § 4. rozporządzenia Wodza armii z dnia 3. czerwca 1916 r. Nr. 54, Dz. rozp., dotyczącego robót przy uprawie pól i żniwach. Jeśli z powodu niewypełnienia obowiązku dostawy, zostanie dostawa uskuteczniona w drodze przymusowej, mogą ceny odbioru unormowane w § 6. być obniżone aż do połowy.

§ 9.

Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na ich podstawie, karane będą karami pieniężnemi, oraz aresztem, przewidzianemi w § 10. rozp. z dnia 11. czerwca 1916 r. Dz. rozp. Nr. 61,

dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, przyczem do dochodzenia i karania czynów karygodnych oznaczonych tem rozp. powołany jest w myśl § 4. rozp. z dn. 21. lutego 1917 r. Nr. 29, dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszaniu obowiązków dostawy, sąd komendy powiatowej w postępowaniu polowem.

§ 10.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

111.

Przepustki graniczne dla miasta Miechowa.

Na mocy rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z dnia 11. lipca 1917, Präs. Nr. 136.967, będą wydawane przepustki graniczne po myśli rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 24. kwietnia 1917, Dz. Urz. Nr. 16, punkt 81, dla mieszkańców miasta Miechowa.

Przepustki graniczne dla mieszkańców miasta Miechowa będzie wydawał posterunek żandarmeryi polowej w Miechowie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

112.

Zwalczanie pijaństwa.

Celem skutecznego zwalczania pijaństwa i przekroczeń, spowodowanych naruszeniem cen spirytusu monopolowego, oraz innych spekulacyi, praktykowanych przy sprzedaży tegoż spirytusu, zarządziło c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe rozporządzeniem z dnia 18. maja 1917, F. A. Nr. 127.369/17 odebranie dotychczasowym koncesyonowanym handlarzom upoważnienia na sprzedaż spirytusu monopolowego.

Istniejące obecnie magazyny spirytusu zostaną zniesione z otwarciem nowych magazynów, urządzonych w Lublinie, Kielcach i Piotrkowie, te trzy magazyny mają jedynie tylko pod dozorem organów straży skarbowej zajmować się handlem detailicznym, t. j. sprzedażą 95% i 50% wódki monopolowej w zamkniętych i opieczętowanych flaszkach i naczyniach opatrzonych etykietą o pojemności 1/40, 1/20, 1/4 wiadra.

Powiat miechowski został przydzielony do magazynu w Kielcach.

W tych trzech magazynach, pozostających pod nadzorem urzędowym, odbywać się będzie sprzedaż spirytusu monopolowego po cenie na etykietach oznaczonej.

Do nabycia takiego spirytusu wymagane jest osobne pozwolenie miejscowej Komendy powiatowej, a w wyjątkowych wypadkach Związku gorzelników.

Osoby nieposzlakowane i godne zaufania mogą dla własnego użytku jednorazowo nabyć najwyżej 1/4 wiadra.

Oprócz wyżej wymienionych magazynów (handel detailiczny) będzie ratyfikowana wódka monopolowa o sile 50% sprzedawaną w koncesyonowanych restauracyach, jednak w ilości najwyżej 1/8 litra i tylko do wypicia w lokalu gospodnim przy podawaniu potraw.

Sprzedaż wódek w zamkniętych flaszkach, naczyniach albo beczkach (handel detailiczny), a tak samo sprzedaż do flaszek na ulicę jest szynkarzom całkowicie zakazana.

Koncesyonowani szynkarze pobierają wedle potrzeby spirytus z magazynu spirytusowego w Kielcach.

Na podstawie dotychczasowych koncesyi na handel spirytusem w zamkniętych i opieczętowanych flaszkach o pojemności 1/40, 1/20 i 1/4 wiadra, można tylko jedynie z monopolu wyłączne wyroby wódczane (jak likiery, rosolisy, rumy i koniaki) sprzedawać.

W sprawie wydania spirytusu aptekom i szpitalom, jakoteż w sprawie wydania wódki pejsachowej nie nastąpiła w postanowieniach z 15. lutego 1917, F. A. Nr. 106.201/17 i z 20. marca 1917 F. A. Nr. 116.037/17 żadna zmiana, jednakowoż wolno sprzedawać wódkę pejsachową wyznawcom religii mojżeszowej, jednak w ilości nie wyższej jak 1/4 wiadra.

W końcu zaznacza się, że w sprawie transportu spirytusu na terenie okupacyjnym, dla wysyłek z rafineryi i magazynów monopolowych likierni, wystarcza pokwitowanie organu straży skarbowej (stacyi nadawczej), — przeciwnie dla posyłek spirytusu i wyrobów wódczanych, które pochodzą od osób nie stojących pod ścisłą kontrolą straży skarbowej, przy transporcie przez granicę powiatu w ilości 1/4 wiadra wymagane jest celem całkowitego uchylenia handlu łańcuchowego zezwolenie na przewóz Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (Oddział skarbowy).

113.

Przyjmowanie krajowców do żandarmeryi w okupowanym obszarze Polski.

C. i k. Zarząd wojskowy okupowanego obszaru Polski zezwolił na przyjęcie tymczasowo 1000 tutejszych mieszkańców, którzy się zgłoszą dobrowolnie do służby przy polowej żandarmeryi w Polsce.

To dobrowolne wstąpienie do c. i k. polowej żan-

darmeryi po myśli Najwyższego rozporządzenia z dnia 1. października 1914 r. jest równoznaczne z dobrowolnem wstąpieniem do c. i k. siły zbrojnej; zobowiązuje ono wszakże jedynie do służby przy polowej żandarmeryi w okupowanym obszarze Polski przez czas trwania obecnej wojny.

1. Warunki przyjęcia.

a) zupełna fizyczna zdolność do służby i wiek 20—40 lat,

b) nieskazitelność,

c) stan wolny lub bezdzietny wdowiec,

d) znajomość języka polskiego,

e) zobowiązanie się do czynnej służby przy polowej żandarmeryi w Polsce przez czas trwania obecnej wojny.

Małoletnim potrzebnem jest nadto do dobrowolnego wstąpienia zezwolenie ojca lub opiekuna, które musi być wystosowane pisemnie i potwierdzone przez gminę.

2. Określenie należytości.

Wstępuje się do służby w charakterze zapasowego żandarma polowego na czas trwania obecnej wojny.

Należytości służbowe wynoszą — obok unormowanego etapowego relutum (obecnie 3 K. 90 h. dziennie) — 2 K. 74 h. tytułem żołdu i 1 K. 20 h. tytułem osobnego dodatku dziennego.

Prócz tego będą zapasowi żandarmi polowi umieszczeni na sposób koszarowy i otrzymują rządowe mundury, obuwie i uzbrojenie.

3. Prośby o przyjęcie.

Prośbę o przyjęcie można wnieść pisemnie lub ustnie w Komendzie obwodowej, w Komendzie oddziału polowej żandarmeryi, lub w którymkolwiek posterunku polowej żandarmeryi.

Każdy ubiegający się ma dołączyć do prośby prócz dokumentów oryginalnych (metryki, ewentualnie świadectwa szkolnego i t. d.) własnoręcznie przezeń napisany — gdyby zaś pisać nie umiał — własnoręcznie podpisany rewers o następującej treści:

Rewers.

Zobowiązuję się w razie mego przyjęcia do c. i k. żandarmeryi polowej Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Polsce służyć czynnie przy tejże żandarmeryi przez czas trwania obecnej wojny.

Dwaj świadkowie. Podpis.

4. Przepisy karno-dyscyplinarne.

Przyjęci zapasowi żandarmi polowi podlegają od dnia ich zaprzysiężenia wojskowym ustawom karnym i przepisom dyscyplinarnym na równi z tymi, którzy przynależą do c. i k. wojska.

114.

Kary.

W miesiącu lipcu b. r. ukarano następujące osoby za podbijanie cen:

1) Abrahama Feuereisena trzymiesięcznym aresztem;

2) Kazimierza i Jana Janasów jednym tygodniem aresztu i 250 K. grzywny.

115.

V. A. Nr. 23189/17/Pt.

Kurs rubla.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy Armii z dnia 1. sierpnia 1917 Nr. 124491 ustanowiło obecnie c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe kurs rubla dla ces. i król. obszaru okupowanego w Polsce aż do dalszego zarządzenia w stosunku 1 rubel równa się 3 Korony.

Niedotrzymanie powyż ustanowionego kursu karane będzie po myśli rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 1. kwietnia 1917 Dzien. rozp. Nr. 34 grzywną do pięciu tysięcy Koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Przy obciążających okolicznościach można aż do oznaczonego najwyższego wymiaru wymierzyć obok siebie oba rodzaje kary.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Tydzień wdów i sierót.

Odezwa nasza znalazła szeroki oddźwięk wśród społeczeństwa. Wszystkim ofiarodawcom składamy serdeczne podziękowanie, szczególną zaś wdzięczność wyrażamy tym, którzy bezpośrednią pracą przyczynili się do pomnożenia funduszów, a to: W.W.P.P. Henrykowej Zaporskiej z Miechowa, Władysławowej Maszadrowej ze Słomnik, Kazimierzowej Poradowskiej z Proszowic za urządzony dzień kwiatka, Antoniemu Mar-

jewskiemu z Miechowa i zespołowi scenicznemu za udatne przedstawienie teatralne.

Ogólny wpływ wynosi 16.206 K 50 h.

W ogłoszonej liście składek nie uwidoczniono składek członków c. i k. komendy powiatowej i załogi wojskowej powiatu miechowskiego. W razie pomyłki w ogłoszeniu, prosimy żądać sprostowania.

ZA KOMITET:

Pułkownik Preveaux

Komendant powiatu.

Kierownik admin. cywilnej: *Nowicki.*

Przewodniczący sądu: *Augustynowicz.*

Lista składek:

A. S., Charsznica, K 500.
Marya hr. Potocka, Piotrkowice małe, K 200.
Antoni Szańkowski, Kępie, K 200.
ks. Stanisław Zapałowski (składka w kościele), Miechów, K 184.10.
ks. Jan Prawda, Wielki Książ, K 150.
Józef Zubrzycki, Wilków, K 150.
Ignacy Dotkiewicz, Miechów, K 150.
Józef Dutkiewicz, Nowy Dwór, K 140.
Stanisława Amureaux, Luborzyca, K 130.
Adolf Bocheński, Ponikwa, K 100.05.
ks. Stanisław Miętkowski, Koniusza, K 100.
ks. Romuald Wiadrowski, Prandocin, K 100.
ks. Jan Szczepka, Słaboszów, K 100.
Floryan Gostkowski, Opatkowice, K 100.
Stanisław Wierusz Kowalski, Gniazdowice, K 100.
Bronisław Onufrowicz, Wrzosy, K 100.
Stanisław Strzyżewski, Marcinowice, K 100.
Tekla Korulska, Dalewice, K 100.
hr. Antoni Wodzicki, Niedźwiedź, K 100.
Jadwiga Byszewska, Dziaduszyce, K 100.
hr. Eustachy Romer, Czaple małe, K 100.
Bolesław Zakrzeński, Sieborowice, K 100.
Eustachy Popiel, Czaple wielkie, K 100.
Stanisław Zygmunt Dzianot, Bukowska wola, K 100.
Stanisław Dzianot, Giebułtów, K 100.
Kazimierz Dzianot, Wielki Książ, K 100.
W. M., Mianocice, K 100.
Maryan Woźniakowski, Biórków, K 100.
Krzysztof Rudzki, Zarogów, K 100.
Włodzimierz Pohlman, Więckowice, K 100.
Jan Kowalski, Kacice, K 100.
Zygmunt Wojnarowicz, Wawrzeńczyce, K 100.
Józef Dębski, Komorów, K 100.
Stanisław Kłosiński, Granów, K 100.
Franciszek Przedpelski, Miechów, K 100.
Wincenty Gurbiel, Miechów, K 100.
Józef Masłowski, Miechów, K 100.
Antoni Malatyński, Charsznica, K 100.
Stanisław Zagrodzki, Charsznica, K 100.
Roman Świątek, Charsznica, K 100.
Zygmunt Nowicki, Słomniki, K 100.
Dr. Danyszówna, Książ wielki, K 100.
S. Zalcman, Wolbrom, K 100.
Abraham Rosenberg, Proszowice, K 100.
Mortka Grajcar, Charsznica, K 100.
Finkelstein, Słomniki, K 100.
A. Friedrich, Miechów, K 100.
Herman Bochner, Miechów, K 100.
Feibuś Lubliner, Słomniki, K 80.
ks. Jan Karaś (składka w kościele), Wysocice, K 87.
ks. Piotr Czerma, Książ mały, K 70.
Edmund Świątek, Książ wielki, K 60.
Wójt Szyniec, Książ wielki, K 60.
Gmina Racławice, K 53.48.
ks. Bronisław Mieszkowski, Proszowice, K 50.
Stefan Godlewski, Marchocice, K 50.
hr. Henryk Morstin, Igołomia, K 50.
Seweryn Lisicki, Pobiednik wielki, K 50.
Przemysław Djakowski, Młodziejowice, K 50.
Kazimierz Zdanowski, Wilczkowice, K 50.
Romuald Szpor, Rzemiędzice, K 50.
Włodzimierz Łącki, Janowiczki, K 50.
H. W., Tropiszów, K 50.
Feliks Mieszkowski, Hebdów, K 50.
Kazimierz Dziarkowski, Pstroszyce, K 50.
Ludmiła Lisicka, Pobiednik wielki, K 50.
Tomasz Dąbski, Kalina wielka, K 50.
Dr. Teofil Szańkowski, Wierzbno, K 50.
Adolf Milieski, Wysocice, K 50.
Zygmunt Piechowski, Proszowice, K 50.
Helena Rączka, Łętkowice, K 50.
Tadeusz Siekierzyński, Chodów, K 50.
Józef Policzkiewicz, Strzeżów, K 50.
Rudolf Kuliński, Słomniki, K 50.
Dr. Adam Nawroczyński, Miechów, K 50.
Edmund Łukasiewicz, Miechów, K 50.
Henryk Zaporski, Miechów, K 50.
A. K., Miechów, K 50.
Towarzystwo oszczędności i pożyczek, Miechów, K 50.
Towarzystwo wzajemnego kredytu, Miechów, K 50.
Towarzystwo Nadzieja, Miechów, K 50.
Władysław Maszadro, Słomniki, K 50.
Jakób Rączka, Łętkowice, K 50.
M. Goldkorn, Sosinówka, K 50.
Alter Warszawski, Miechów, K 50.
Dawid Ickowicz, Miechów, K 50.
Szmelka Katzengold, Miechów, K 50.
Joachim Lewit, Miechów, K 50.
Mendel Spielberg, Słomniki, K 50.
A. Sercarz, Miechów, K 50.

Sch. Landschaft, Miechów, K 50.
Mojżesz Schöntal, Młyn Buszków, K 50.
Gmina Kacice, K 45.05.
Gmina Książ wielki, K 44.
ks. Adam Kołda, Chodów, K 40.
Zdzisław Nowiński, Przesławice, K 40.
M. Jarzębiński, na Zerwanej, K 40.
Gmina Jaksice, K 35.
Wieś Podleśna wola, K 32.14.
ks. Adam Sokołowski, Słomniki, K 30.
ks. Władysław Mazurek, Tczyca, K 30.
Jan Chwistek, Uniejów, K 30.
Strumiłło, Książniczki, K 30.
Tadeusz Dąbrowski, Michałowice, K 30.
Władysław Jarzębski, Jazdowice, K 30.
Teofil Dąbski, Tczyca, K 30.
Władysław Walter, Jaksice, K 30.
Antoni Zaporski, Miechów, K 30.
Towarzystwo »Zgoda«, Miechów, K 30.
Józef Sochacki, Michałowice, K 30.
Józef Sklenarski, Górka Stągniewska, K 30.
Bracia Percyzowie, Bryzdzyn, K 30.
J. Blatt, Miechów, K 30.
ks. Jan Zaborowski, Poręba górna, K 28.
Ignacy Opalewski, Zerwana, K 26.
Kazimierz Śrzednicki, Tomaszów, K 26.
ks. M. Wroński, Więcławice, K 25.
ks. Władysław Durmasiewicz, Gołcza, K 25.
ks. Piotr Cień, Kalina wielka, K 25.
hr. L. Mieroszewski, Czechy, K 25.
Bronisław Wesołowski, Kalina wielka, K 25.
Towarzystwo Młot, Miechów, K 25.
Dr. Padechowicz, Słomniki, K 25.
Gustaw Rożecki, Smroków, K 25.
Antoni Kubacki, Proszowice, K 25.
Piotr Tomaszkiewicz, Proszowice, K 25.
Alter Schöntal, Buszków, K 25.
L. Landschaft, Miechów, K 25.
Józef Saski, Poradów, K 25.
ks. Józef Czyż, Czaple wielkie, K 23.40.
ks. Lucyan Kowalski, Pałecznica, K 23.35.
Stanisław Manterys (składka), Miroszów, K 21.40.
Zdzisław Jakubowski, Niezwojowice, K 20.10.
ks. Jan Karcz, Brzesko Nowe, K 20.
ks. Adam Błaszczyk, Igołomia, K 20.
ks. Stanisław Podmagórski, Kozłów, K 20.
ks. Bronisław Sokołowski, Nasiechowice, K 20.
ks. Stefan Kupczyński, Żębocin, K 20.
Stefan Sikorski, Dziemierzyce, K 20.
Radziejowski, Trzebienice, K 20.
Antoni Wieczorkowski, Miechów,. K 20.
Dr. A. Bartel, Miechów, K 20.
Józef Trojanowski, Miechów, K 20.
Karol Naszydłowski, Miechów, K 20.
Kazimierz Poradowski, Proszowice, K 20.
ks. Duda-Dziewierz, Biórków, K 20.
Aptekarz Gałęzowski, Proszowice, K 20.
Bogusław Kowalski, Słomniki, K 20.
Magistrat Proszowice, K 20.
ks. Słapczyński, Szreniawa, K 20.
Ignacy Woźniakowski, Rudno, K 20.
Zofia Zawiszyna, Goszyce, K 20.
Wawrzyniec Gacek, Kozłów, K 20.
Stanisława Jeżewska, Miechów, K 20.
Stanisław Juszczyk, Proszowice, K 20.
Stanisław Kowalski, Mniszów, K 20.
Z., Michałowice, K 20.
Marya Kajderowicz, Miechów, K 20.
Andrzej Turkuł, Zagorzyce, K 20.
Wincenty Bańbula, Pojałowice, K 20.
Wojciech Piwowarczyk, Kamienica, K 20.
Józef i Irena Marusińscy, Pojałowice, K 20.
Antoni Zdanowski, Miechów, K 20.
Józef Mieszkowski, Rzeżuśnia, K 20.
Franciszek Frankiewicz, Hebdów, K 20.
Wincenty Łosakiewicz, Książ wielki, K 16.75.
Tadeusz Majewski, Proszowice, K 16.75.
Bolesław Jasiński, Miechów, K 15.
Adam Tomaszkiewicz, Proszowice, K 15.
Tomasz Natkaniec, Prandocin, K 15.
Jan Urban, Kalina mała, K 15.
Natan Bornstein, Miechów, K 15.
Gmina Iwanowice, K 13.
ks. Stanisław Majerski, Niedźwiedź, K 10.05.
ks. Stanisław Dziurski, Goszcza, K 10.
ks. Klemens Szeronos, Iwanowice, K 10.
ks. Antoni Wojciechowski, Luborzyca, K 10.
ks. Mikołaj Łapot, Niegardów, K 10.
ks. Edward Godowski, Proszowice, K 10.
ks. Adam Poniński, Wawrzeńczyce, K 10.
ks. Józef Łakomski, Zielenice, K 10.
Schwarzenberg-Czerny, Zielenice, K 10.
Leon Bocheński, Nadzów, K 10.
Józef Korczak, Miechów, K 10.
Antoni Kowalski, Miechów, K 10.
Józef Śladkowski, Miechów, K 10.
Profesor Czarnowski, Miechów, K 10.
Józef Kwapiński, Miechów, K 10.
Józef Kozłowski, Miechów, K 10.
Wincenty Kwapiński, Miechów, K 10.
Feliks Górski, Miechów, K 10.
Feliks Kopciński, Słomniki, K 10.
Wójt gminy Gruszów, K 10.
Marya Jurkowska, Miechów, K 10.
T. Dutkiewicz, Książ wielki, K 10.
Stanisław Einzenmann, Charsznica, K 10.
Jan Brykalski, Słomniki, K 10.
Jan Gackowski, Prandocin, K 10.

Jan Szczeciński, Miechów, K 10.
Piotr Urban, Miechów, K 10.
Walenty Pytel, Łętkowice, K 10.
Franciszek Przybycień, Nieszków, K 10.
Franciszek Biernacki, Gruszów, K 10.
Stanisław Kaczmarczyk, Złotniki, K 10.
Piotr Wadowski, Przestańsko, K 10.
Franciszek Szyba, Muniakowice, K 10.
ks. M. Szczęsny, Wrocimowice, K 10.
ks. Nowakowski, Racławice, K 10.
Leon Kwapiński, Miechów, K 10.
Tomasz Wiśnicki, Miechów, K 10.
Tadeusz Lech, Miechów, K 10.
Tomasz Czekajski, Proszowice, K 10.
Serafin Krzyk, Dobranowice, K 10.
Wincenty Sroga, wójt, Kowala, K 10.
Stanisław Radwan, Rawałowice, K 10.
Tadeusz Hiża, K 10.
Szlama Feigenbaum, Miechów, K 10.
Izaak Posłuszny, Miechów, K 10.
N. Freund, Słomniki, K 10.
A. Gerstenfeld, Miechów, K 10.
Alter Rosenberg, Miechów, K 10.
S. Tennenbaum, Proszowice, K 10.
Eliasz Frydman, Proszowice, K 10.
Paweł Bajołek, Muniakowice, K 8.
Jakób Kwiecień, Pstroszyce, K 6.
Franciszek Marzec, Igołomia, K 5.
J, Zientara, Śmiłowice, K 5.
Jan Wojtaszek, Igołomia, K 5.
Jan Puchalski, Miechów, K 5.
Stanisław Czekaj, Śmiłowice, K 5.
Jan Kulczycki, Miechów, K 5.
Wójt gminy Niedźwiedź, K 5.
Ponikiewski, Miechów, K 5.
Wojciech Doniec, Luborzyca, K 5.
Józef Kułaga, Marszowice, K 5.
Marcin Cegła, Zagorzany, K 5.
Marcin Kura, Klimontów, K 5.
Wincenty Gradzia, Klimontów, K 5.
Wincenty Banasiński, Nowe Brzesko, K 4.
Michał Dworzak, Wawrzeńczyce, K 4.
Wojciech Kula, Tczyca, K 3.35.
Kazimierz Górski, Miechów, K 3.35.
Józef König, Charsznica, K 3.
Leonard Langer, Charsznica, K 3.
Jan Ślęzak, Kozłów, K 2.
Tomasz Bądkowski, Niedźwiedź, K 2.
Antoni Sitko, Swojczany, K 2.
Piotr Szuba, Gruszów, K 2.

Posady nauczycielskie.

W powiecie krasnostawskim jest do obsadzenia kilka posad nauczycielskich z początkiem roku szkolnego 1917/18.

Podania zawierające następujące załączniki:

Dowód ukończonych studyów, świadectwo lekarskie, metrykę chrztu oraz świadectwo moralności, należy wnosić w drodze służbowej do Komendy powiatowej w Krasnostawie w terminie do 15. sierpnia b. r.

C. i k. Komendant powiatu:

FRANCISZEK PREVEAUX, Pułkownik, m. p.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.